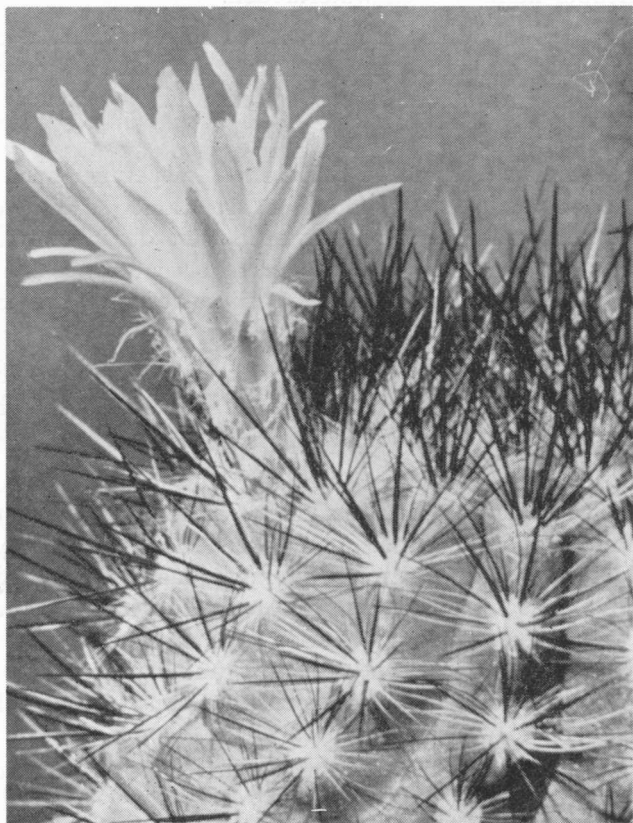

SUCCULENTA

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDS-BELGISCHE VERENIGING VAN LIEFHEBBERS
VAN CACTUSSEN EN ANDERE VETPLANTEN

Figuur 56

foto: Wouters

Neoporteria napina var. *spinosior*, onder deze naam vrij algemeen in cultuur, maar die nu vermoedelijk *Neoporteria microsperma* zal moeten heten (zie art. op pag. 131).

Van de Redactie

Literatuur is voor elkeen een belangrijk bezit; ook de liefhebber van cactussen en vetplanten kijkt gaarne uit naar geschriften, waarvan hij wat wijzer kan worden.

De meer gevorderde komt hier evenwel voor grote moeilijkheden te staan, omdat de oudere werken zo schaars en dus slechts met moeite te bemachtigen zijn. Dit is jammer, want juist op ons gebied bestaan werken, die de liefhebber kunnen doen watertanden.

In openbare bibliotheken zijn deze werken maar schaars vertegenwoordigd en vaak worden ze vanwege hun zeldzaamheid niet uitgeleend; zij, die de boeken in hun bezit wensen, kunnen lang wachten, want anti-quarisch worden hoge prijzen bedongen.

Maar ook hier is licht aan de horizon te bespeuren; men is namelijk bezig met het vervaardigen van facsimiles, reproducties, die weinig afwijken van het oorspronkelijk, althans wat betreft de inhoud; de band is natuurlijk modern. De echte bibliofiel haalt er natuurlijk zijn neus voor op, bij hem gaat het om de boeken en hij staat er net zo voor als een liefhebber van antiek, die niets moet hebben van nagemaakte bullen.

Voor de plantenliefhebber ligt de zaak wel wat anders, hij heeft te kiezen tussen een nagemaakt boek of niets, bij hem komt het op de inhoud aan.

Deze liefhebbers zullen dan ook verheugd zijn te vernemen, dat van het bekende werk Britton & Rose, *The Cactaceae*, 4 delen (1922-1923) een facsimile-uitgave op stapel staat; alleen de gekleurde planten zijn daarbij helaas vervangen door zwarte. Maar daartegenover staat dat de prijs $\pm f$ 75,— zal zijn tegen een antiquarische waarde van enkele duizenden guldens. Verder verschijnt er in de loop van dit jaar een dergelijke uitgave, waarin alle bekende werken van Haworth zijn verzameld, waardoor ook de meest zeldzame geschriften van deze Engelse liefhebber voor iedereen toegankelijk worden.

Zodra deze boeken zijn verschenen zullen hieromtrent nadere mededelingen worden gedaan.

Wageningen

B. K. Boom.

Voorzitter : A. F. H. BUINING, Burg. de Beaufortweg 10, Hamersveld (U.) — Telefoon 03496—226.
Secretaresse : Mevrouw J. GRULLEMANS VAN BERGHEM, Hereweg 19, Lisse — Tel. 02530—3439.
Penningmeester : G. D. DUURSMA, Spoorstraat 106, Leeuwarden, Postrekening no. 83 35 50.
Redacteur : B. K. BOOM, I.V.T., Postbus 16, Wageningen, Telefoon 08370—3141, thuis tel. 2146.

Redactiecommissie : C. BOMMELJE, J. C. VAN KEPPEL en H. VAN DER VELDE.

Bibliotheecaresse : Mevrouw H. VRIESENDORP—VAN AALDEREN, Ligusterweg 2 — Oostvoorne.

Kopij moet uiterlijk de 18de van de maand in het bezit van de redacteur zijn.

B. K. BOOM en
A. M. WOUTERS

Neoporteria napina

(Phil). Back.

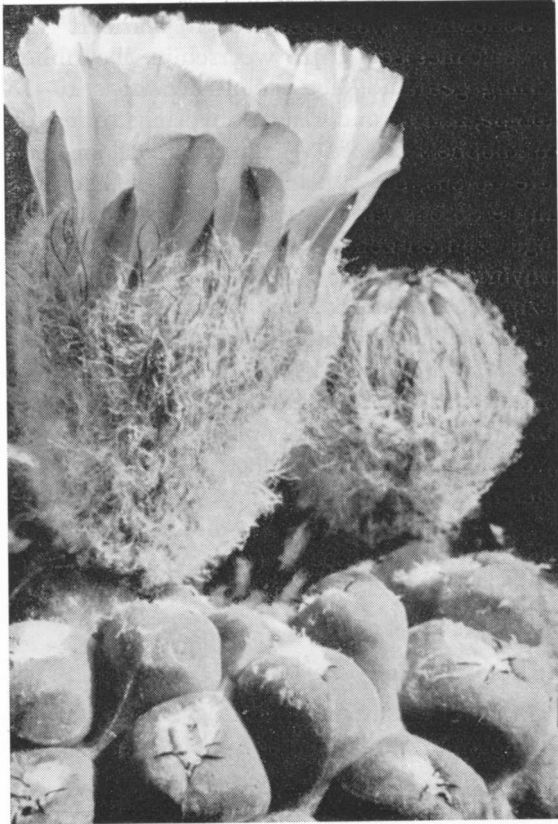
Met de bespreking van deze soort zijn we er ons wel bewust van onze hand in een wespennest te steken; want om de plant een naam te geven, dienen we kleur te bekennen ten aanzien van het geslacht, waartoe de soort zou moeten behoren.

Er is groot verschil van mening over de zelfstandigheid van een aantal geslachten en over de omgrenzing daarvan. Hoe gecompliceerd de zaak ligt blijkt wel uit de volgende, zeer kort weergegeven geschiedenis van de benaming van de plant, waarom het hier gaat.

De soort werd in 1872 voor het eerst beschreven als *Echinocactus napinus*; in 1922, dus aan het begin van de opsplitsingsperiode werd het *Malacocarpus napinus*; in 1929 : *Notocactus napinus*; in 1935 : *Neoporteria napina*; in 1939 : *Chilenia napina*; in 1941 : *Hildmania napina*; in 1942 : *Neochilenia napina*; in 1960 : *Chileorebutia napina*.

Zolang de hemel niet is opgeklaard rangschikken wij alle soorten behorende tot deze groep van geslachten tot *Neoporteria*; de verschillen tussen *Neoporteria*, *Neochilenia*, *Chileorebutia* enz. zijn namelijk niet van die aard, dat combinatie niet verantwoord is; het wachten is nu nog alleen maar naar een gedegen taxonomisch onderzoek, dat deze kwestie opheldert.

Neoporteria napina is een opvallende plant, waarvan de habitus nogal afhankelijk is van de wijze van kweken. Als zaailing groeit zij vrij langzaam, met een peenvormige wortel; geënt daarentegen heeft men na 3 jaar al een rijkbloeiende plant, die reeds vrij vlug tot stekvorming overgaat. Het lichaam is kogelrond tot afgeplat (zaailingen) of langgerekt (geënt). De epidermis van deze bij goede bestuiving constant blijvende plant (al-

Figuur 57

foto: Wouters

Neoporteria napina (Phil.) Back.

thans het type zoals dit door SCHUMANN werd beschreven) varieert van donkergroen naar diep bruin, vaak met een grijze weerschijn. De ribben zijn vertikaal of iets spiraalvormig gedraaid; het aantal hiervan is 10–15 en ze zijn verdeeld in grote, stompe, aan de onderzijde kinvormig verlengde knobbels; op de top van deze knobbels zit een vrij groot areool met een klein aantal (3–9) korte, zwarte dorens, die spinachtig tegen de knobbels aangedrukt zijn. De lengte van de dorens varieert in cultuur, er zijn exemplaren, waarvan deze wat langer zijn en zelfs afstaan, maar dit zijn welhaast zeker cultuur- of natuurhybriden.

Vaak zullen het kruisingen zijn met *N. odieri*, *N. hankeana* of *N. jussieui*. De hier afgebeelde *N. napina* var. *spinosior* (fig. 56), die in vele Nederlandse, Duitse en Belgische verzamelingen voorkomt, heeft zeker niets te maken met *N. napina*, deze naam is dus geheel foutief.

Nu *Neoporteria microsperma* (FR 535) bij ons gebloeid heeft, zien wij geen enkel verschil met de „vooorlogse” *N. napina* var. *spinosior*, zoals deze hier is afgebeeld en zo zullen we deze plant dus wel *N. microsperma* moeten noemen.

Ook de var. *spinosior*, die BACKEBERG afbeeldt (Abb. 1746 en 1747) zijn zeker geen zuivere planten; vele soorten van dit geslacht hybridiseren nu eenmaal zeer gemakkelijk.

De bloemen zijn opvallend groot, tenminste vergeleken bij de omvang van de cactus, ze staan nabij de top, zijn trechtervormig en tot 5 cm lang. De kleur van de bloembladen is meestal lichtgeel, bruinachtig aan de buitenzijde, maar er zijn ook exemplaren, waarvan deze kleur meer bruinachtig en zelfs iets rose is.

N. napina, zoals deze voor ons typisch is, dus met de korte spinachtige dorens, is zeer constant en komt zuiver uit zaad terug.

Naverwant, zo niet echte varianten, zijn *N. glabrescens* (FR 710) en de nieuwe *N. tenebrica* (FR 1092).

Fig. 58 foto: v. Buuren

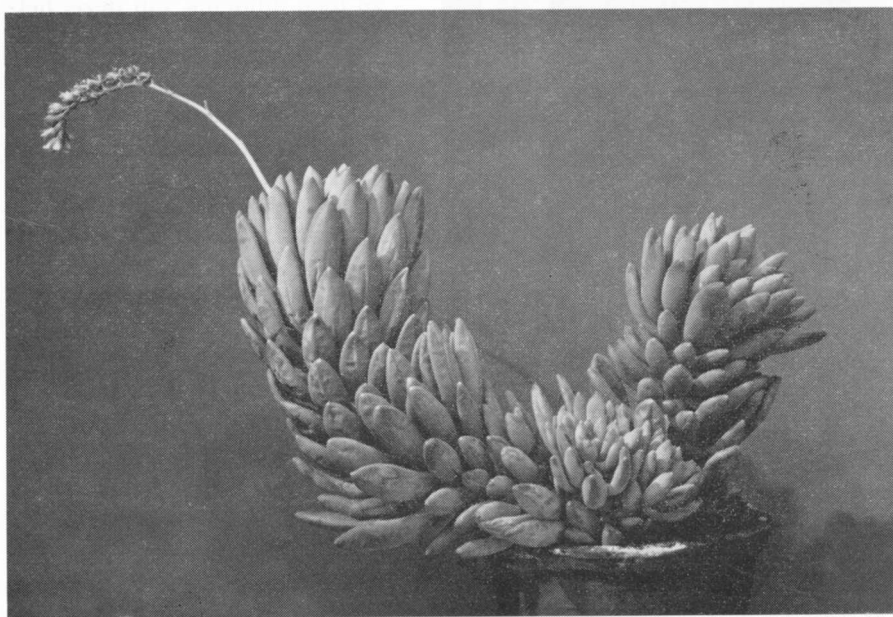
Neoporteria napina in bloei; als de bloem bijna is uitgebloeid, is de „trechtervorm” niet meer te herkennen.

× *Pachyveria* cv. 'Glossoides'

Pachyveria (?) *glossoides* Gossot in Notre Vallée
24/25 : 36 (1938).

Toen wij op een gegeven moment planten, die bij ons als *Pachyveria glossoides* in cultuur waren, identificeerden als *P. 'Clavifolia'*, vermoedden wij nog niet, dat ook de oplossing van dit vraagstuk zo spoedig tot het verleden zou behoren. Door een toeval ontdekten wij verleden jaar in het Succulentarium te Wageningen, dat een plant, daar ontvangen als *Cotyledon glossoides*, bij grondige vergelijking met *P. 'Clavifolia'*, dermate van

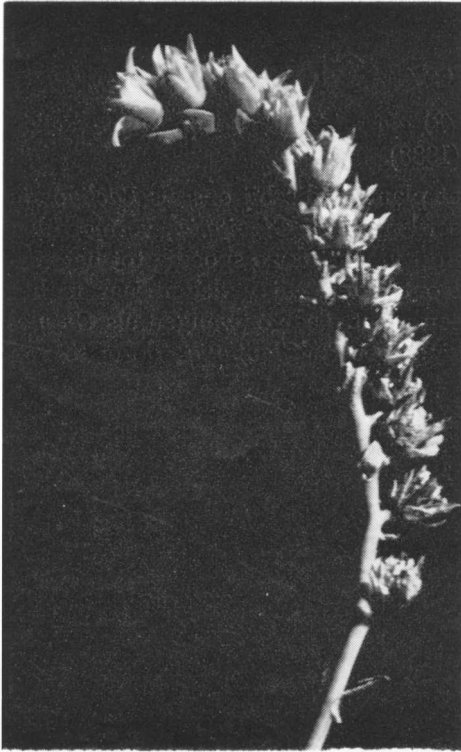
Figuur 59

foto: I.V.T.

× *Pachyveria* cv. 'Glossoides'

deze afweek, dat bleek dat wij met een geheel andere plant te doen hadden. De grote vraag was echter of dit inderdaad de door Gossot beschreven *Pachyveria* (?) *glossoides* was. Eerst dit jaar waren wij in staat deze plant met de originele beschrijving te vergelijken, daar wij door de vriendelijke bemiddeling van Dr. B. K. BOOM alle beschrijvingen van Gossot uit bovengenoemd tijdschrift in handen kregen. Hierbij bleek dat deze plant volkomen aan Gossot's beschrijving beantwoordde.

Gossot, die deze plant van een zekere CORBEIL (een kweker?) kreeg, vermeldt dat deze plant toevallig ontstaan is. Hij twijfelde of dit een geslachtshybride was, vandaar het vraagteken achter de geslachtsnaam.

Figuur 60 foto: I.V.T.
Bloemstengel van *Pachyveria* cv.
'Glossoides'

Naar onze mening is dit inderdaad een *Pachyveria*, daar de bloeiwijze typisch *Pachyphytum*-achtig is en de habitus veel overeenkomst vertoont met *P. 'Clavifolia'*, die volgens opgave ook ontstaan is door een geslachtskruising. Ongetwijfeld was een der ouders *Pachyphytum hookeri*, de ander een *Echeveria* sp. Ondanks de oppervlakkige overeenkomst met *Pachyveria 'Clavifolia'* verschilt zij toch duidelijk van deze, hetgeen wij in een vergelijkingstabel nog even verduidelijken.

Korte beschrijving :

Rozetten 30 cm of meer lang, aanvankelijk rechtop groeiend, later liggend, spruitend aan de basis van de plant.

Bladen kaal, iets opgebogen, blauw-groen berijpt, 4—6 cm lang, aan de top en basis geleidelijk smaller wordend; toegespitst, met scherp licht gekleurd spitsje; bovenzijde der bladen vlak, onderzijde bol, niet gekield.

Bloeiwijze een 20 cm lange, onvertakte, eenzijdige tros, met ongeveer 15 bloemen; bloemkleur geel- tot roodachtig van buiten, geel van binnen; bloemkroon $\pm$ 14 mm lang en breed, kort gesteeld, bloembladen dik, aan de top weinig teruggebogen, aan de voet der meeldraden met twee schubjes (kenmerk *Pachyphytum*). Vruchtbeginsel geel.

Kelkbladen groot, aanliggend, ongelijkvormig, weinig korter dan de bloemkroon, groen of iets roodachtig. Schutbladen tussen de bloemen groot (12—15 mm), in twee rijen geplaatst, lagere schutbladen klein en verdroegend.

Hier volgt een overzicht van de voornaamste verschillen :

P. 'GLOSSOIDES'

Rozet: sterk verlengd, $\pm$ 30 cm lang

Stengel: liggend

Bladvorm: langwerpig-tongvormig,
spits, ongekield

Bladstand: zeer dicht opeen, stengel
onzichtbaar

Bloeiwijze: enkelvoudige, eenzijdige
tros

Bloem: roodachtig geel, $\pm$ 15 bloemen

Schutbladen: (hogere) groot
(lagere) klein

P. 'CLAVIFOLIA'

kort, $\pm$ 15 cm lang

rechtopstaand

knotsvormig, stomp, gekield

wijder, stengel zichtbaar

samengestelde, alzijdige tros

karmijnrood, $\pm$ 25 bloemen

klein
groot

Eigenaardig is het dat ondanks de vele verschillen, die uiteraard vooral bij oudere planten naar voren treden, jonge planten van deze twee cultivars zoveel op elkaar lijken dat zij gemakkelijk voor één soort aangezien worden.

Andere door Gossot beschreven *Pachyveria* hybriden zijn in Nederland niet, in Zuid-Frankrijk waarschijnlijk wel in cultuur. Wie kan ons aan materiaal helpen?

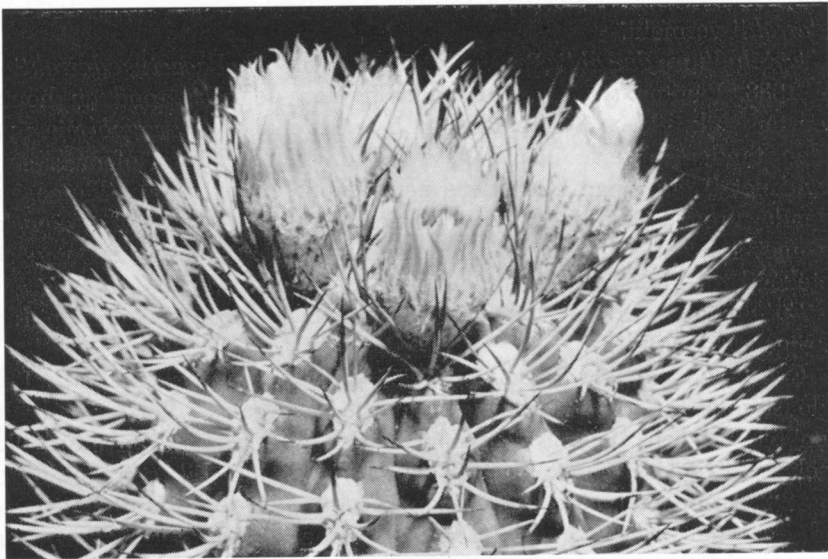

B. K. BOOM en A. M. WOUTERS

Pyrrhocactus bulbocalyx (Werd.) Back.

Dit is een bijzonder mooie soort, niet te groot van stuk, blauwgroen van kleur, regelmatig van vorm, dicht en wit bedoornid. Het lichaam is kogelrond tot eivormig en bestaat uit 10–14 ribben, die verdeeld zijn in grote knobbels, ieder met 10–15 vrij lange (tot 2 cm) harde, stekende, iets gekromde dorsen; ze zijn wit tot grijs, soms ook roodachtig.

De bloemen verschijnen in de zomer nabij de top; ze zitten op de areolen vlak boven de inplantingsplaats der dorsen en ze hebben het typische umvormige uiterlijk van *Pyrrhocactus*; de buitenste bloemblaaden zijn zodanig naar buiten gebogen, dat de bloemvorm uitstekend beantwoordt aan de naam „*bulbocalyx*” (met bolvormige kelk). Het vruchtbegin-

Figuur 61

foto: Wouters

Pyrrhocactus bulbocalyx (Werd.) Back., in bloei. Deze foto werd ook gepubliceerd in Backeberg, *Cact.* 6. p. 3744.

sel is dicht geschubd en vol witte, wollige haren; de bloembladen zijn lichtgeel, de keel van de bloem is rood.

Deze soort kwam tot voor kort nog maar sporadisch in onze verzamelingen voor en het waren vrijwel uitsluitend exemplaren afkomstig van de cactuskweker JANSEN te Loosduinen. Deze vorm groeit zeer compact en heeft mooie rose-paarse dorens. Van de firma DE LAET te Contich bij Antwerpen ontvingen wij (WOUTERS) indertijd onder de naam *Echinocactus straussianus* een plant, die bij nadere studie ook *P. bulbocalyx* bleek te zijn; dit exemplaar heeft iets rechttere dorens, terwijl hij veel donkerder groen van kleur is; de bloemen zijn ook geelachtig wit en minder duidelijk urnvormig.

Sinds enkele jaren brengt F. RITTER ook zaden van *P. bulbocalyx* aan de markt; deze planten hebben bij ons nog niet gebloeid, maar qua habitus (ze zijn ongeveer 6 cm breed) tenderen ze naar het type van JANSEN.

Zelfs op *Trichocereus spachianus* geënt groeien ze vrij langzaam. Het zijn prachtige planten voor liefhebbers, omdat ze weinig ruimte innemen.

K. P. VAN ARKEL

Phyllocactussen III

Aangezien *Epiphyllum anguliger* en *E. darrahi* in niet bloeiende toestand zeer veel op elkaar gelijken (verschillen in het plantenlichaam zijn alleen bij zeer nauwkeurige beschouwing op te merken), beide soorten in catalogi worden aangeboden en in Nederland in cultuur zijn, worden hieronder, ten behoeve van een juiste opnaamstelling, ook de kenmerken van *E. darrahi* vermeld.

Epiphyllum darrahi Br. & R. 1913, syn. *Phyllocactus darrahi* K. Sch. 1903. Planten sterk vertakt, dikwijls aan de basis rond en houtig; leden tamelijk dik, ca 30 cm lang en 5 cm breed, diep zaagvormig ingesneden, tanden in verschillende gestalten d.w.z. meer rond of meer spits; bloem met 9 cm lange buis, deze een weinig gebogen, met kleine aanliggende, groene schubjes; sepalen citroengeel, uitgespreid of teruggebogen, met spitse punt, 4 cm lang; petalen zuiver wit, ca 4 cm lang; stijl uitstekend tot buiten de bloembladen. Groeiplaats: Mexico.

Epiphyllum darrahi bloeit gemakkelijker dan de moeilijk in bloei te krijgen *E. anguliger*.

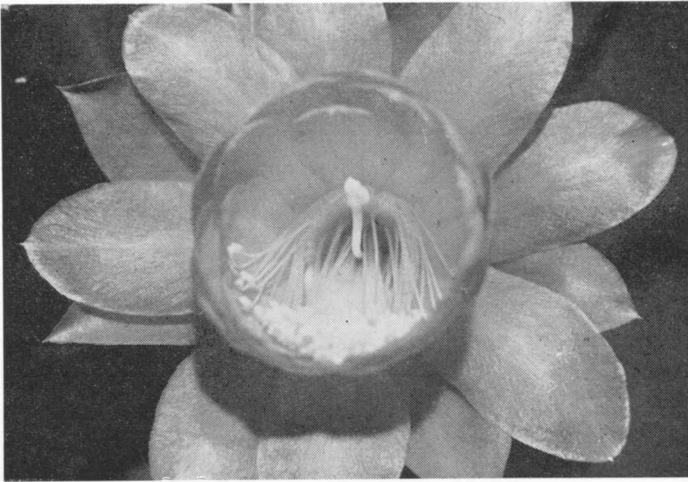
Epiphyllum crenatum G. Don. 1855, syn. *Phyllocactus crenatus* Lem. Oude stammen verhout, met gebladderde geelgrijze korst, rond, dik; leden blauwgroen, dikwijls van onder driekantig, van boven altijd vlak, tamelijk dik, dikwijls met wortels aan de spits, tamelijk stijf, tot 60 cm lang, 2-3 cm breed (volgens Schumann 6 cm), aan de basis dikwijls steelrond, opgericht, eerst weinig gekerfd, later met diepere inkervingen, rand tussen de inkervingen een weinig rond uitgebogen, middennerf dik, zijnerven nauwelijks waarneembaar; areolen in de inkervingen, cirkelvormig, met groene of roodachtige schubjes bedekt, dikwijls met borstels of

haren; bloem sterk geurend, tamelijk groot, 20-22 cm lang, 20 cm ϕ , crèmekleurig tot groengeel, bloemzoom 12 cm breed; bloembuis 10-12 cm lang, dun, met rechte, tot 3 cm lange schubben; vruchtbeginsel groen, zwak 5-kantig, met 2 cm lange schubben, zonder borstels of haren; petalen tot 6 cm lang; meeldraden geel; stijl wit; lobben 8, wit. Groeiplaats: Honduras en Guatemala.

Epiphyllum crenatum bloeit overdag waardoor zij onderscheiden is van verwante botanische soorten, die 's nachts bloeien. Het is een aanbevelenswaardige soort.

Nopalxochia phyllanthoides Br. et R. 1923, syn. *Phyllocactus phyl-*

Figuur 62

foto: van Arkel

Een prachtige rose bloem van een *Phyllocactus*-hybride

lanthoides Lk. Planten met vlakke loten; stammen steelrond, iets verhout; takken aan de basis rond, van boven dikwijls met vlakke loten verlengd, tamelijk dun, lancetvormig, toegespitst, trapvormig niet diep gekerfd, groen, dikwijls enigszins rood gekleurd; midden en zijnerf duidelijk zichtbaar; bloemen 10 cm lang, talrijk, rose, zich bijna klokvormig ontsluitend, reukeloos; bloembuis menigmaal slechts 2 cm lang; buisschubben smal, afstaand, zonder borstels of dorens; vruchtbeginsel een weinig gekant, met rode schubben; sepalen lancetvormig, afstaand; petalen smal spatelvormig, stomp; meeldraden wit; stijl wit; lobben 5-8, wit; vrucht ellipsvormig, gekant, 3-4 cm lang, tot 3 cm ϕ , groen, rijpe vruchten rood.

Groeiplaats: Mexico (niet met zekerheid vastgesteld).

Hybridisatie. Het verantwoord kruisen van *Phyllocactus* is een interessant werk maar het is niet eenvoudig. Interessant is het vanwege de resultaten die men er mede kan bereiken; ingewikkeld is het door het vele werk dat er aan is verbonden, althans, als men met enige verantwoordelijkheid te werk gaat. Nauwkeurig moet alles worden geno-

teerd, zoals de geslachten en soorten die men kruist, met vermelding van de moeder- en vadersnaam, het aantal gezaaide zaden, het aantal ontkiemde zaden en het aantal levensvatbare kiemplantjes, d.w.z. die niet spoedig na het ontkiemen sterven. Daarna komt het verspenen, dat enkele malen moet geschieden, later het oppotten of uitplanten in tabletten, de selectie op niet groeiachtige plantjes gedurende de wasdom en uiteindelijk de selectie op bloemvorm en bloemkleur. Omvangrijker wordt het werk nog doordat niet alle nieuwgewonnen, levensvatbare hybriden in hetzelfde jaar voor het eerst zullen bloeien. Dit alles zal de kruiser moeten vastleggen met het oog op verdere onderzoeken.

De resultaten kunnen verbluffend zijn, hetgeen o.a. blijkt uit het groot aantal hybriden dat in de loop der jaren is tot stand gebracht, waarbij er vele zijn met grote, zelfs zeer grote bloemen tot ca 28 cm ϕ , in vele kleuren, kleurvariëaties en kleurcombinaties. (Dit met uitzondering van de kleur „blauw” die tot nog toe, voor de specialisten op dit gebied, onbereikbaar is gebleven). Ook blijkt het uit de vorm van de bloemen; er zijn hybriden met komvormige-, klokvormige-, trechtervormige bloemen en de overgangen daartussen; met pijpvormige, geplooide, gegolfde, gerafelde en gekrulde bloembladen. Bovendien worden verschillende vormen en kleuren bij de vruchten aangetroffen, zo zijn er vruchten in kogelvorm of meer langwerpige, hetzij naakt, beschubd en/of bedoornd en wat de kleur aangaat in diverse kleuren of kleurcombinaties b.v. als een perzik.

De bloeitijd van de hybriden is van midden maart tot juli met de piek in begin mei. Vele hebben een tweede bloeitijd in september, wanneer de Epiphyllumsoorten - de grote exotische nachtbloeiers - het meest hun best doen. Ook zijn er enkele hybriden die de gehele zomer hun bloemen laten zien.

Belangrijk voor de etagebewoners in de grote steden is, dat de specialisten er in zijn geslaagd kleine planten te kweken, waardoor deze mensen, die bij het ontbreken van een tuintje toch al zoveel missen, enige Phyllo's op hun vensterbank kunnen kweken. Enkele van deze zogenaamde „dwergplanten” zijn in Engeland ontstaan, maar ook in Duitsland wordt thans ijverig gewerkt aan het tot stand brengen van deze nieuwe hybriden, die ongetwijfeld hun weg naar de verzamelingen wel zullen vinden.

Figuur 63
Phyllocactus „Mount
Flush”, een zeldzame
hybride.

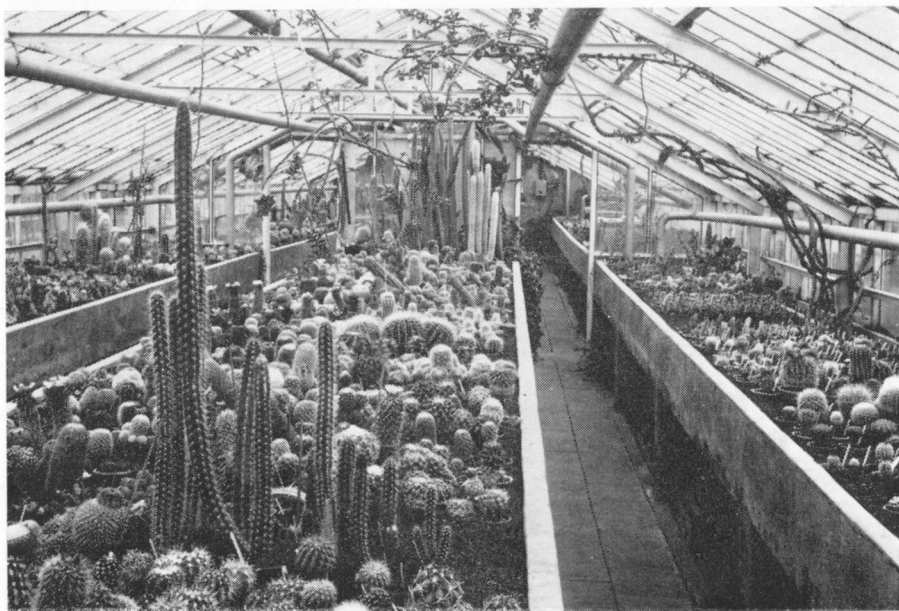

Het Succulentarium te Wageningen in 1962

De groei van het Succulentarium is in 1962 enorm geweest, voornamelijk door de genereuze geste van Mevrouw van Marle, die in overeenstemming met haar zoon de Heer G. Eerkens, Commewijne (Suriname), ons de gehele cactuscollectie van wijlen haar echtgenoot afstond.

Niet alleen werd hiermede een grote verzameling van de ondergang gered, wij kwamen hierdoor ineens in het bezit van veel belangrijk materiaal, waardoor we een paar jaar hebben ingehaald.

Gedurende een groot deel van het jaar zijn we bezig geweest de planten te identificeren en te etiketteren, zodat we tegen het einde van 1962

Figuur 64

foto: I.V.T.

Overzicht van de cactuskas, in het midden vooraan Copiapoa's, meer naar achter Coryphantha's, Echinocactus, Echinocereus etc.

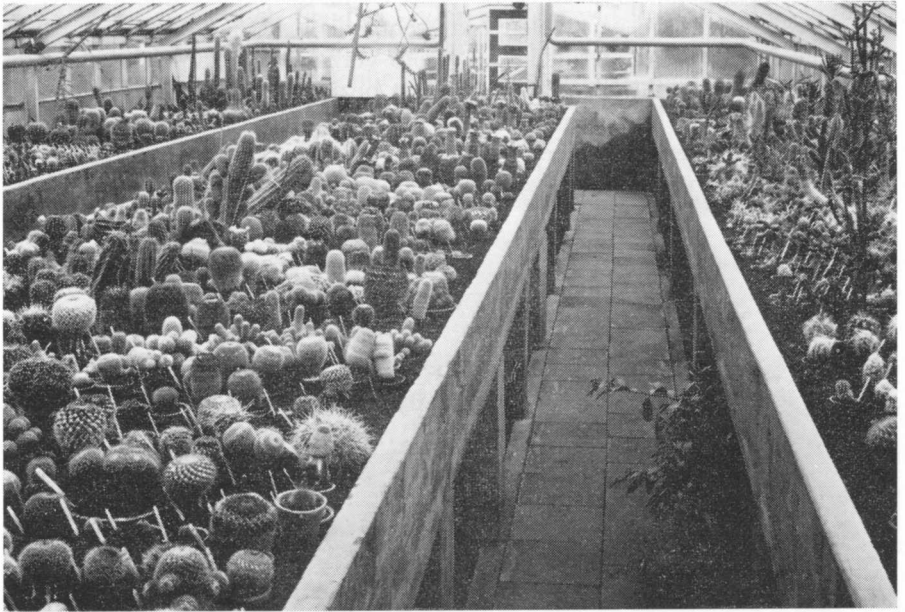
konden rangschikken, en het geheel toegankelijk werd. De definitieve determinatie zal evenwel nog geruime tijd in beslag nemen.

Alle planten zijn nu voorzien van aluminium-etiketten en alfabetisch gerangschikt. Bij de cactussen deed zich wel een moeilijkheid voor ten aanzien van het te volgen systeem, doordat hier een belangrijk verschil van mening heerst over de rangschikking der soorten binnen de geslachten. Wij hebben het systeem BUXBAUM gekozen.

Er werd ook veel uit zaad opgekweekt, waarbij uitsluitend uitgegaan werd van geïmporteerd zaad; hieruit werden 258 zaailingen aan de collectie toegevoegd, de rest werd voor ruil gereserveerd; een lijst van beschikbaar materiaal zal worden uitgegeven.

Zaad werd er niet verzameld; hiertoe gaan we eerst over wanneer we zeker van een juiste benaming zijn en dat kruisbestuiving is voorkomen.

Duidelijk bleek dit jaar ook, dat een zekere specialisatie gewenst is; het zal noodzakelijk zijn dergelijke collecties te decentraliseren en het ligt

Figuur 65

foto: I.V.T.

Het achterste deel van de cactuskas met o.a. een gedeelte van de Mammillaria's, rechts Opuntia's.

in de bedoeling door middel van de I.O.S. te trachten dit te bewerkstelligen.

De tijd van de opbouw der collectie is nu voorbij en de periode van consolidatie en doorvoering van het programma is aangebroken, waarbij de internationale samenwerking een belangrijke rol zal spelen.

We mogen ons in een stijgende belangstelling verheugen; helaas hebben we over 1962 geen cijfers, maar sedert januari 1963 ligt een gastenboek ter tekening klaar, zodat we later kunnen zien hoeveel bezoekers we gehad hebben en waar die vandaan kwamen.

Hier volgt een overzicht van de aanwinsten :

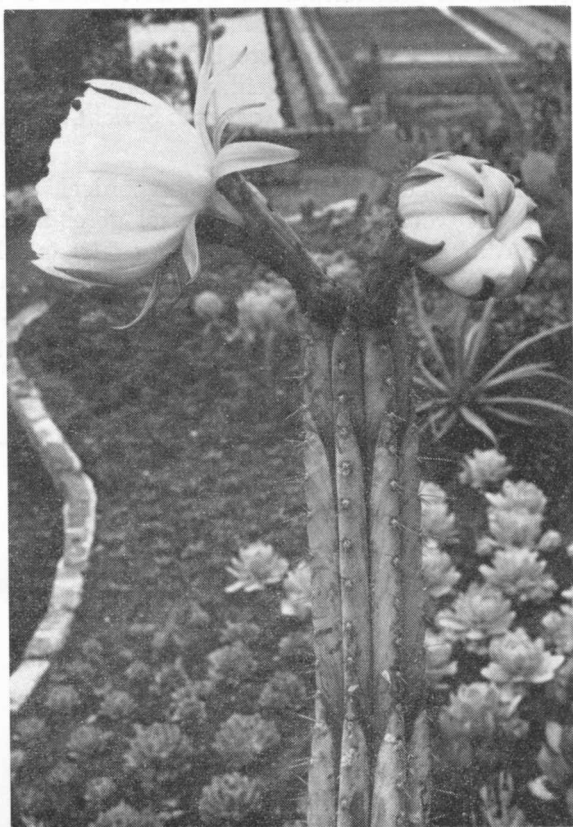
K. P. van Arkel, den Haag	15	P. Lensselink, Goor	3
Dr. H. W. de Boer, Haren (Gr.)	12	Wijlen P. van Marle, de Wilp	2084
C. Bommeljé, den Haag	7	Dr. W. Rauh, Heidelberg	40
A. F. Brederoo, Amsterdam	7	H. Rubingh, Soestdijk	4
B. Carp, Houtbay bij Kaapstad	34	M. G. van der Steeg, Eindhoven	14
E. T. Claeys, Gent	13	verder kleine aantallen van talrijke	
Botanische Tuin, Gent	38	buitenlandse relaties.	
Dr. B. Kilby, Leeds	2		

B. K. BOOM.

Trichocereus macrogonus (Salm) Ricc.

Dit is een oude, alom bekende cultuurplant, waarvan de herkomst onbekend is; in 1850 duikt hij op in een catalogus van Salm en sedertdien is hij niet meer uit de cultuur verdwenen, ongetwijfeld doordat deze soort zich goed leent als onderstam.

De soort is gemakkelijk te herkennen aan de blauw berijpte, tot 8 cm

Figuur 66

foto; I.V.T.

Trichocereus macrogonus (Salm) Ricc. in bloei; door de berijping is de groei van ieder jaar duidelijk waar te nemen; op de achtergrond rechts: *Orostachys iwagense*, links: *Echeveria gilva*.

dikke stammen, die 6–7 stompe ribben hebben; de areolen zitten tamelijk dicht opeen en daarop zitten de doornen; daar zijn er niet veel van nl. maximaal 12 en ze zijn nogal verschillend van lengte, in cultuur tot 2 cm

lang, in het wild worden ze veel langer. De middendorens (soms zijn er 2—3) zijn vaak niet al te duidelijk van de randdorens gescheiden, ze zijn hoogstens iets langer.

De bloemen verschijnen op de top van de plant, soms ook wel eens wat lager en midden in de zomer; ze zijn wat plomp, veel minder elegant dan van andere soorten uit de *Cereus*-groep; de kleur is wit en ze zijn iets welriekend. Ze gaan in de nacht open en bloeien ook nog de daaropvolgende dag. Eigenaardig is, dat de kroonbladen vóór het bloeien naar binnen gericht zijn. De bloembuis is groen en in tegenstelling tot vele andere *Trichocereus*soorten tamelijk kaal; de areolen hebben alleen maar enige gekroesde zwarte haren.

Een naverwante soort is *T. pachanoi*, ook vrij algemeen als onderstam in gebruik; deze soort is gemakkelijk van *T. macrogonus* te onderscheiden door de vrijwel groene en sappiger stammen, de zeer korte, vaak geheel ontbrekende dorens en de veel smallere bloembladen, die vóór de bloei recht zijn, dus niet naar binnen gebogen, waardoor de bloemknop spits is tegenover stomp bij *T. macrogonus*. BACKEBERG bericht, dat hij *T. pachanoi* in 1931 heeft ingevoerd.

Als onderstam hebben beide soorten het voordeel, dat ze lang gaaf blijven en niet bruin worden, zodat ze speciaal geschikt zijn voor hoge entingen; het zijn dus goede onderstammen voor cristaten. Hierbij is dan de voorkeur te geven aan *T. macrogonus*, omdat deze weinig zijscheuten maakt en er dus weinig af te snijden is. *T. pachanoi* maakt daarentegen rijkelijk zijscheuten en de stammen worden lelijk doordat de plaatsen, waar de scheuten zijn verwijderd, bruin worden.

B. F. Bruinsma, hortulanus te Leiden

Tot opvolger van de Heer H. Veendorp als hortulanus van de botanische tuin te Leiden is benoemd de Heer B. F. Bruinsma te Wageningen.

We kunnen alle vrienden van cactussen en vetplanten met deze benoeming gelukwensen, want de Heer Bruinsma, die ruim 13 jaar verbonden is geweest aan de afdeling taxonomie der siergewassen van het I.V.T. te Wageningen heeft de ontwikkeling van de collectie succulenten aldaar van het begin af meegemaakt. Op dit gebied is hij dus door de wol geverfd en we mogen van hem daarom wel verwachten, dat hij vooral deze, in botanische tuinen zo vaak stiefmoederlijk bedeelde plantengroep, vakkundig zal beheren en ontwikkelen.

Wij wensen de Heer Bruinsma veel succes toe in zijn nieuwe betrekking en we hopen, dat hij in de gelegenheid zal zijn de collectie cactussen en vetplanten tot een waar sieraad van de Leidse Hortus te maken, waar zowel liefhebber als kweker zijn hart kan ophalen.

B.

SECRETARISSEN

AFDELINGEN SUCCULENTA

AMERSFOORT: F. J. Meyer, Asschat-terweg 59 F, Hamersveld, Utr.

AMSTERDAM: J. B. Jansen, Mr. P. N. Arntzeniusweg 70hs, Amsterdam-O.

ARNHEM: J. Lievers, Vrij-Nederlandstraat 13/III, Arnhem.

DORDRECHT: A. de Graaf, Patersweg 5, Dordrecht.

EINDHOVEN: N. H. van Batenburg, Hanedoesweg 14, Eindhoven.

GOOI- EN EEMLAND: H. L. A. Huguenin, Diepenbroickpark 48, Weesp.

GORINCHEM: C. van 't Veer, Elect. van Luikstraat 28, Gorinchem.

's-GRAVENHAGE, J. Snelleman, Conradkade 11, Den Haag.

GRONINGEN: E. Horlings, Piet Heinstraat 48, Delfzijl.

KENNEMERLAND: M. J. van Doesburg, Wardenaarstraat 4, Velsen, post Beverwijk.

MEPPEL: P. van Urk, Werkhorst 48, Staphorst, post Meppel.

NIJMEGEN: B. M. J. van Os, Pieter Zeemanstraat 18, Nijmegen.

NOORD-LIMBURG: G. J. Broerse, Burg. Petersstraat 7, Blerick.

ROTTERDAM: J. L. de Slegte, Schiebroeksingel 31, Rotterdam 12.

TILBURG: L. H. van der Laar, Drijfjachtpad 28, Tilburg.

UTRECHT: Th. J. J. Stouten, Saturnuslaan 40, De Bilt, post Bilthoven.

IJSSELSTREEK: J. G. Gjeltema, Keucheniusstraat 18, Zutphen.

ZAA NSTREEK: Mevr. A. Hoekstra-Tuyn, Koning Williamstraat 43, Zaandam.

ZWOLLE: Mej. G. Jarigsmas, Oosterlaan 5, Zwolle.

UIT DE AFDELINGEN :

ROTTERDAM

In de maand juni werden twee excursie's gemaakt. Op 15 juni des morgens naar de heer W. J. van Kempen te Nijmegen en des middags naar de heer Smulders te Eindhoven.

Op 29 juni trokken we naar de firma van Zanten en Hofland te Naaldwijk. Aan deze bezoeken denken we met genoegen terug.

De bijeenkomst op 13 juli is een leerzame avond geworden. Door de voorzitter werd het onderwerp „Hoe brengen wij een liefhebberscollectie op een hoger peil" behandeld. Er volgden veel vragen op deze voordracht.

In augustus het traditionele bezoek bij de voorzitter. Na de particuliere verzameling bekeken te hebben ging het naar zijn kwekerij te Schipluiden. Ook daar brachten wij enige genoeplijke uren door. De verloting van een serie planten, geschonken door de heer Bravenboer, deed velen tevreden weer naar huisgaan. Volgende vergadering 14 sept.

K O O P - E N V E R K O O P

BOD GEVRAAGD op circa 150 kleuren-dias van cactussen. Brieven aan J. C. VAN KEPPEL, Jonkerlaan 14, Wassenaar.

NIEUWE LEDEN :

J. M. van Ham, Regulierstraat 62, Nijmegen.

Bart Hondema, Kon. Julianaweg 7, Zaandam

Mevr. M. Haas-Thomassen, Wielewaalstraat 1, Venlo

P. Hendriks, Stalpaerd v. d. Wielenstraat 1, Blerick

P. Winter. Hendr. van Veldekestraat 7, Blerick

S. de Haas, Kalf 33b, Zaandam

J. Leane, Bloemenlaan 87, Rotterdam-24

J. van der Ven, Schaarweide 61, Rotterdam-23

H. A. Welle, Tiendweg 36, Arnhem

Ds. A. M. van der Vlucht, Stationsstraat 25, Steenwijk

Fa. VAN ZANTEN & HOFLAND

In- en verkoop van Cactussen en Vetplanten

Kwekerij Geestweg 35 — Naaldwijk

TELEFOON 01740-5410

BIJ GEEN GEHOOR 01740-5480

Privé-adres: GEESTWEG 84 B, Telefoon 01740-5051

Firma K. EDELMAN

SPECIALITEIT :

Cactussen en andere Vetplanten

WHOLESALE ONLY

Handelskwekerij - Reeuwijk - Tel. 01829-334

GROTE VOORRAAD - UITSLUITEND GROOTHANDEL

Ons bedrijf is des zaterdags gesloten.

Freek Hoogvliet

Speciaal adres voor:

Cactussen en Vetplanten

MAASDIJK (3 km vanaf Maassluis) Oostelijke Slag 7 Telefoon 01745-2732

U wordt hierbij uitgenodigd voor een bezoek aan mijn nieuwe Cactuskwekerij.

CACTUSSEN VETPLANTEN

H. VAN DONKELAAR

CACTUSKWEKERIJ — WERKENDAM — TELEFOON 01835—430

Regelmatig nieuwe Importen uit Zuid-Afrika. — Agent van Succulenta
Nurseries Zuid-Afrika. **Vraagt onze nieuwe sortimentslijst.**

Meer dan 1200 soorten Cactussen en andere Vetplanten — Zondags gesloten.

Zaailingen enten is eenvoudiger dan u denkt

met behulp van de **KAKTIFLOR-ENTKLEM**

Deze speciaal ontwikkelde entklem is o.a. bijzonder geschikt voor het enten op Pereskiopsis.

10 Entklemmen kosten slechts ..... **DM 3,50**

Entmessen van Solinger roestvrij staal **DM 1,95**

KAKTIFLOR - Speciaal mest. De ideale kunstmest met sporenelementen voor cactussen en andere vetplanten.

250 gram DM 1,35

500 gram DM 2,65

H. E. BORN — 581 WITTEN — PESTALOZZIPLATZ 13 d — DUITSLAND

ALLES VOOR DE CACTUSLIEFHEBBER

